

det er Forudsætningen for, at de kunne faae virkelig praktisk Betydning. Jeg antager, at den ærede Ordfører vil paa Udvalgets Vegne love at tage dette Spørgsmaal under Dverveielse til 3die Behandling, hvorimod jeg ikke finder det hensigtsmæssigt, at Forhandlingen derom fortsættes idag, da den umulig kan give et virkelig Resultat, idet der Intet er at stemme over.

Ordføreren: Som den høitærede Formand har bemærket, finder jeg mig ganske vist ved de enkelte Punkter, der fra forskjellig Side ere bleve berørte, i høi Grad opfordret til at bringe denne Sag til Forhandling i Udvalget inden 3die Behandling, for at erfare ogsaa mine derværende Kollegers Anskuelser desangaaende; men jeg vil dog tillade mig — jeg haaber ikke, den høitærede Formand har Noget derimod — med Hensyn til, hvad den ærede sidste Læser yttrede, blot at gjøve en ganske lille Bemærkning. Naar han nemlig troede, at Bestyrelsen isølge Lovforslagets nuværende Bestemmelser paa dette Punkt kunde fyldestgjøve Lovens Fordring ved blot at sørge for, at der hvert Aar foretoges en Revision, saa vil jeg dog bemærke, at idet jo § 5 indeholder, at Revisionen ikke maa foretages af Bestyrelsen eller af nogen af den Valgt, ligger deri, synes det mig, en Hindring for, at det i Vedtægterne overlades Bestyrelsen at besørge Revisionen; der maa nødvendigvis træffes Bestemmelser om Revisorvalget; thi hvis saadanne ikke fandtes, maatte Revisionen jo foretages enten af Bestyrelsen selv eller af Noget, som valgtes af den. Forøvrigt er jeg enig med den ærede sidste Læser og de tidligere Læser i, at det nok kunde have været ønskeligere, at Bestemmelserne vare noget fylldigere. Jeg er kun i Tvivl om, hvorvidt der virkelig vil vindes Noget ved at sjoie en lidet betydende Supplerings til, og noget Mere end en saadan synes mig ikke, at nogen af de ærede Herrer har antydet, at de ville udstrække deres Fordringer til.

Dr. Andersen: Det forekommer mig, at der lægges større Vægt paa Valget af disse Revisorer, end der gjøres nødvendigt. I alle de Sparekasser, jeg kjennder, blive Interessenterne indvarslede til Generalforsamling idetmindste een Gang om Aaret, og paa disse Generalforsamlinger blive Revisorerne saavel som Bestyrelsen valgt; men naar nu Bestyrelsen ikke maa vælge Revisorerne, ser jeg ikke rettere, end at saa maa Interessenterne være de mest kompetente dertil. Jeg antager, at, hvad der er Tilfældet paa de Steder, hvor jeg er kjendt, er vel ogsaa Tilfældet omtrent i hele Landet. Som Følge deraf tror jeg ikke, at det er absolut nødvendigt, at der

gjøres videre Ophøvelser angaaende disse Revisoreres Valg.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at man maa holde to Spørgsmaal ude fra hinanden. Et er det, om man vil have indstaaende Bestemmelser ind, om man ikke vil give Sparekasserne den fuldstændige Frihed til i deres Vedtægter at ordne Revisionen saaledes, som de anse det for rigtigst, eller ei. Vil man der stille bestemte Regler op, som de skulle iagttage, er det ganske vist nødvendigt, at disse Regler komme ind i Lovforslaget; men vil man — og der kommer jeg til det andet Spørgsmaal — ikke binde Sparekasserne i saa Henseende, vil man lade dem have frie Hænder, forekommer det mig, at Lovforslagets Bestemmelser ere tilstrækkelige, idet jeg ikke kan fortolke § 3 anderledes, end at, naar der staar, at Vedtægten skal omhandle Revisionen og Decisionen, saa maa det betyde, at Vedtægten skal indeholde saadanne Bestemmelser, som ere tilstrækkelige til at bevirke, at en Revision og Decision kommer istand, og dertil hører naturligvis, at der maa findes Bestemmelser om, hvem der vælger Revisorerne. Der er jo saa den negative Begrændsning givet i Lovforslaget selv, at disse Bestemmelser ikke maa gaa ud paa, at Bestyrelsen selv reviderer eller vælger Revisorerne. Jeg mener, som sagt, at det kan fordres, at de Bestemmelser, Vedtægten indeholder, have en saadan Fuldstændighed, at de tilfikkre, at en Revision og Decision virkelig kommer istand; det tror jeg, ligger i de Ord, der ere brugte, og derfor mener jeg, at der ikke behøves at siges Andet og Mere, end der er sagt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

§§ 1—5 (se Tillæg C., Sp. 393—96) ansaas vedtagne uden Afstemning.

1) Forslag til § 6 af Udvalget:

Stedetfor de 2 sidste Punkter i § 6 fattes:

„Nævnets Kjendelse er endelig, dog at den eller de, hvem der efter Kjendelsens Udfald skalde paahvile noget Pengeansvar, kunne forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene under et Spørgsmaal, som vil være at anlægge af Sparekassensinspektøren.“

vedtoges enstemmig med 34 St.